

Nr 2

Av herrar **Holmberg** och **Senander**, om uppförande vid Norrbottens järnverk av ett valsverk för grovplåt.

Hittills vidtagna åtgärder för att åstadkomma ett mera differentierat näringsliv i Norrbotten har uppenbarligen icke varit tillräckliga. Fortfarande finns det inom större delen av länet inga mera betydande inkomstkällor än småjordbruk — som för övrigt till övervägande del har typen av stödjordbruk — samt skogsarbete. Särskilt för ungdomen ter sig dessa förhållanden långt ifrån tillfredsställande, och årligen har därför tusentals ungdomar från Norrbotten rest söderut för att där skaffa sig utbildning och arbete. Under den tid Norrbottens järnverk och andra industrier ännu kunde absorbera en del arbetskraft skedde förflyttningarna väsentligen inom länet, men sedan denna expansion av näringslivet i kustbygden avstannat — och det till och med företagits avskedanden vid de statliga träförädlingsföretagen — har ungdomsflykten från Norrbotten åter fått samma omfattning som förr. Och nu finns det i Norrbotten dessutom ett stort antal arbetslösa som av olika anledningar icke kan söka arbete söderut eller ens utanför sin hembygd.

Hela detta problem kan, såsom den kommunistiska gruppen framhöll i en motion till 1955 års riksdag, lösas endast i form av en stort upplagd statlig utbyggnad av näringslivet i *hela* Norrbotten. Det finns emellertid möjlighet att på relativt kort tid vidtaga vissa åtgärder som kan bidra till att lösa Norrbottens försörjningsproblem. Dit hör en ytterligare utbyggnad av Norrbottens järnverk.

Chefen för detta verk har i ett intervjuuttalande för tidningen Norrskensflamman framhållit såsom sin mening att Norrbottens järnverk nu borde utvidgas med ett valsverk för grovplåt.

Om en sådan åtgärd skulle nödvändiggöra en avsevärd ökning av verkets totala produktion, t. ex. genom anskaffningen av ytterligare en koksugn, är detta så mycket bättre, och därigenom skulle NJA:s produktion komma att få en omfattning som närmar sig vad riksdagen ursprungligen beslutade i denna fråga. På grund av förhållanden, som vi i detta sammanhang inte skall gå närmare in på, har järnverket utbyggt endast till ungefär hälften av den kapacitet som det skulle få enligt de planer som låg till grund för riksdagens principbeslut.

Verkets utbyggnad med ett valsverk för grovplåt förefaller också starkt motiverad av förhållandena på marknaden för sådana varor. I ett uttalan-

de nyligen har sålunda direktören för Götaverken, K. E. Jakobsson, framhållit att varsindustrien i Sverige ofta utsättes för mycket stora svårigheter därför att vårt land är beroende av import av fartygsplåt. Leverantörer till vårt land är framför allt Amerika och England, och läget där är tidvis sådant att det "över huvud taget inte längre blir någon fartygsplåt över för export", säger direktör Jakobsson. En annan sida av vårt lands beroendeförhållande på detta område är att priserna på det svenska skeppsbyggeriets viktigaste material på kort tid har ökats med 60 procent.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder så att Norrbottens järnverk snarast kan utbyggas med ett valsverk av grovplåt.

Stockholm den 12 januari 1956

Helmer Holmberg

Knut Senander
